

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 179/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1184/4-VYS-PO-2020, proti postupu Okresnej prokuratúry Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 61/21/7707 a proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 33T/58/2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav

1. Ústavnému súdu bola 12. marca 2025 doručená sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného riaditeľstva, okresnej prokuratúry a okresného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať primerané finančné zadosťučinenie 2 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom. Požiadal tiež ústavný súd o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom.
2. Uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva ČVS: ORP-1184/4-VYS-PO-2020 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Sťažovateľ uvádza, že 2. októbra 2024 bol prítomný na záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu, keď vyšetrovateľovi oznámil, že po účinnosti novely Trestného zákona a znížení hranice škody na 700 eur jeho skutok nie je trestný a vyšetrovateľ by mal trestné stíhanie zastaviť. Napriek

tomu bola na sťažovateľa okresnou prokuratúrou 11. decembra 2024 podaná obžaloba. Sťažovateľ preto podal podnet aj na okresný súd, avšak bez úspechu.

3. Sťažovateľ namieta, že trestné stíhanie trvá už 53 mesiacov. Tvrdí, že k prieskumom nijako neprispel, naopak, od začiatku spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní. Zdôrazňuje, že zdĺhavý proces vyšetrovania má negatívny vplyv na jeho psychiku, nezvláda stres a tiež pretrvávajú u neho pocity právnej neistoty.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatie na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti namieta jednak trvanie prípravného konania (a v tejto súvislosti postup okresného riaditeľstva a okresnej prokuratúry) a v druhom rade trvanie samotného súdneho konania po podaní obžaloby (teda postup okresného súdu).

6. Pokiaľ ide o namietané prieskumy vzniknuté postupom okresného riaditeľstva a okresnej prokuratúry, obsahovo ide o zhodnú námietku s tou, ktorá je popísaná v ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ktorá bola ústavnému súde doručená 14. januára 2025 a o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením sp. zn. I. ÚS 52/2025 z 30. januára 2025.

7. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde je návrh na začatie konania neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

8. Z uznesenia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 52/2025 vyplýva, že sťažovateľova ústavná sťažnosť bola v časti, v ktorej sťažovateľ namietal prieskumy v postupe okresného riaditeľstva a okresnej prokuratúry, odmietnutá ako zjavne neopodstatnená podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti, v ktorej namieta prieskumy zo strany okresnej prokuratúry a okresného riaditeľstva, odmieta ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde.

9. Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je taktiež aj právny názor, podľa ktorého nie každý zistený prieskum v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravídla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 57/01).

10. Záver o tom, či dĺžka konania je ešte primeraná a či už nie je, možno formulovať vždy s ohľadom na faktory, ktorými bolo konanie bezprostredne ovplyvnené (charakter prejednávanej

veci, konkrétne okolnosti prípadu, zložitosť veci, požiadavky na vykonávanie dokazovania v priebehu konania, ako i správanie účastníkov a samotného súdu), pričom pri posudzovaní dôvodnosti tvrdenia o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je nutné ku každej veci pristupovať individuálne a zvažovať, či s ohľadom na okolnosti prípadu ide o priet'ahy neodôvodnené, t. j. či sú pričítateľné súdu, a teda zakladajúce porušenie práva na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov. Toto právo totiž nie je dotknuté, ak sú priet'ahy spôsobené výlučne konaním účastníka, prípadne ak ide o vec, keď dĺžka konania zodpovedá jej zložitosti. V takých prípadoch trvanie konania istú dobu spravidla nie je nedôvodné a potreba zásahu ústavného súdu nie je daná.

11. Z podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že obžaloba bola okresnému súdu doručená 11. decembra 2024. Dĺžka súdneho konania v trvaní troch mesiacov je v tomto prípade celkom zrejme ústavne akceptovateľná. Inými slovami, zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie týchto práv sa namieta v konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu, povahy a okolnostiam netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec alebo ešte uvažovať o zbytočných priet'ahoch (IV. ÚS 549/2024).

12. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Sťažovateľ žiadal o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, čo odôvodnil svojou nemajetnosťou. Ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom však prichádza do úvahy len za súčasného splnenia dvoch podmienok, (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

14. V tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovenie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, preto ústavný súd žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

15. Pretože sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími jeho požiadavkami uvedenými v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu